

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620200447
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3620200447.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne: H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., časť C., H. XXX/XX, zastúpenej JV., bytom H. XX, proti žalovaným: 1/ X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., K. XX, 2/ K., nar. XX.XX.XXXX., bytom D., D. XXXX/X, 3/ S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., C. XX/XX, o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. júna 2021 č. k. 5C/14/2020-29 takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaným 1/, 2/, 3/ nárok na náhradu odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením výrokom I. súd žalobu na obnovu konania zo dňa 27.02.2020 odmietol. Výrokom II. žalovaným 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.03.2020 domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/52/2008 podľa § 397 písm. a) CSP. Uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/52/2008 zo dňa 13.10.2010, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/1/2011-263 zo dňa 23.06.2011 bola zamietnutá žaloba, ktorou sa domáhala proti žalovaným určenia podielového spoluvlastníctva k tam špecifikovaným parceliam. Žalobu na obnovu konania podala z dôvodu podľa ust. § 397 písm. a), b) CSP, z dôvodu, že vyšli najavo dôkazy, ktoré nemohla bez svojej viny použiť v konaní sp. zn. 5C/52/2008, resp. možno vykonať dôkazy, ktoré môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Mala za to, že z uvedených dôvodov je daný dôvod pre obnovu konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/52/2008. Súd citoval ust. § 397, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405 a § 413 ods. 1 písm. a) CSP a uviedol, že žaloba žalobkyne na obnovu konania bola podaná oneskorene. Poukázal na to, že subjektívna lehota je trojmesačná a subjektu oprávnenému na podanie žaloby na obnovu konania plynie odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a počíta sa od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia, teda subjektívna lehota uplynie najneskôr spolu s objektívnou lehotou. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa. Civilný sporový poriadok ustanovuje síce aj výnimky z objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 404 CSP), pri ktorých objektívna trojročná lehota neplatí a z dôvodov uvedených v § 404 CSP možno žalobu na obnovu konania podať aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, rozsudok vydaný v pôvodnom konaní 5C/52/2008 však nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2016. Objektívna trojročná lehota tak uplynula dňa 31.10.2019. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Partizánske dňa 30.03.2020, po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty, ktorá uplynula dňa 31.10.2019, teda žaloba bola podaná oneskorene. Vzhľadom na uvedené, keď zmeškanie lehoty nie je možné odpustiť (§ 405 CSP), žalobu na obnovu konania odmietol v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 256 CSP.

2. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a obnovu konania jej povolil. Uviedla, že Okresný súd Partizánske rozsudkom sp. zn. 5C/52/2008-219 zamietol jej návrh s odôvodnením, že v prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že jej návrh nie je dôvodný, pretože svoje tvrdenia o nadobudnutí kúpou od F. V., ktorú dohodli J. a Z. V. ničím nepreukázala, išlo o kúpu ústnou formou uzatvorenou. Druhým dôvodom pre zamietnutie nároku bolo konštatovanie súdu, že návšteva F. V. v r. 1985 prerušila plynutie vydržanej lehoty, ktorá začala v r. 1972 a mala byť nerušená až do r. 1983. Toto konštatovanie súd oprel o preklep v súdnej zápisnici, keď na konaní všetci potvrdzovali návštevu prvýkrát v r. 1990 s tým, že ona svoju susedku o tejto návšteve informovala v r. 1991, keďže z D. bola odsťahovaná do C.. Poukázala na to, že žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Ona sa na konci decembra 2019 dozvedela od E. W., že môže dosvedčiť, že pani S. C. nenavštívila C. v r. 1981, lebo ona sa jej starala o dom a záhradu a že toto môže potvrdiť aj C. S., lebo jeho matka, E. S. sa taktiež starala o dom a záhradu od odsťahovania do C.. V mesiaci januári 2020 sa stretla s C. S. a ten jej tieto skutočnosti tiež dosvedčil. Lehota troch mesiacov je splnená, keď sa uplatní nárok na obnovu konania do konca apríla 2020. Návrh na novú obnovu konania zo dňa 27.02.2020 bol odoslaný poštou 26.03.2020 a súdu bol doručený dňa 30.03.2020, čím bola splnená zákonná lehota tri mesiace od doby kedy sa dozvedela, že sú tu svedkovia na preukázanie, že v r. 1981 pani S.C. sa nemohla s ňou stretnúť, nakoľko bývala v C. a v tento rok C. nenavštívila. Lehota troch rokov začína plynúť do vyčerpania všetkých dostupných opravných prostriedkov. Európsky súd pre ľudské práva rozhodol dňa 09.01.2019, lehota troch rokov sa skončí dňa 09.01.2022. Domnieva sa, že prvostupňový súd nesprávne posúdil vznik právoplatnosti rozsudku 5C/52/2008-219 zo dňa 13.10.2020, keď právoplatnosť odvodil od rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co/1/2011-263 zo dňa 23.06.2011 a nie od posledného rozhodnutia vydaného dňa 09.01.2019 Európskym súdom. Skutočnosť, že sa Okresný súd môže aj zmýliť, dosvedčuje aj tá okolnosť, že pôvodne vyznačil právoplatnosť rozsudku okresného súdu dňom doručenia tohto rozsudku iba navrhovateľke 2/ a keď žiadala doručiť tento rozsudok, nevyhoviel jej. Že jeho právne posúdenie nebolo správne, odhalil až Najvyšší súd v Bratislave, ktorý keď zistil, že navrhovateľke 1/ H. Z. nebol rozsudok doručený, nemohol riešiť jej podaný podnet pre porušenie zákona v konaní 5C/52/2009 a až po jeho vrátení jej bol tento rozsudok krajského súdu doručený dňa 31.10.2016.

3. Žalovaní 1/, 2/, 3/ sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) a zistil, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/52/2008; ako dôvod na obnovu konania uviedla ust. § 397 písm. a) CSP a neskôr v žalobe aj ust. § 397 písm. b) CSP. Z obsahu spisu je zrejmé, že uvedené konanie bolo vedené na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/52/2008, v ktorom konaní bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 13. októbra 2010 č.k. 5C/52/2008-219, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. júna 2011 č.k. 4Co/1/2011-263, právoplatným dňa 31. októbra 2016, zamietnutá žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou tam špecifikovaných nehnuteľností. Žalobkyňa dňa 30.03.2020 podala na Okresnom súde Partizánske žalobu na obnovu konania, ako dôvod na obnovu konania uviedla nové dôkazy, ktoré zistila až po vydaní vyššie citovaných rozhodnutí súdov, pričom vyslovila názor, že išlo o dôkazy, ktoré nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, resp. možno vykonať dôkazy, ktoré nemohli byť vykonané v tomto konaní a ide o dôkazy, ktoré môžu pre ňu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

6. Podľa § 397 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti rozhodnutia lebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

7. Podľa § 397 písm. b) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

9. Podľa § 404 CSP za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak: a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

10. Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

11. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

12. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Možno nimi napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania.

13. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je tak zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt:

- a) subjektívnej, t.j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol (vzhľadom na prihliadnutie na všetky okolnosti a pomery) dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť,
- b) objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia.

14. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatnenia žaloby na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia (z taxatívne stanovenými výnimkami uvedenými v § 404 CSP). Zmeškanie zákonných lehôt predpísaných Civilným sporovým poriadkom na uplatnenie žaloby na obnovu konania nemožno odpustiť (§ 405 CSP).

15. V preskúmvanej veci je nesporné, že rozsudok súdu prvej inštancie, ktorého obnovy sa žalobkyňa domáha, nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2016. Žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania na Okresnom súde Partizánske dňa 30.03.2020. V danej veci nevyplýva z obsahu podanej žaloby ani z obsahu spisu, že by existovali taxatívne stanovené výnimky uvedené v § 404 CSP na predĺženie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, preto je nepochybné, že žalobkyňa žalobu na obnovu konania podala po uplynutí objektívnej lehoty uvedenej v ust. § 403 ods. 2 CSP. Ako bolo už uvedené vyššie, odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu žalobkyne na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol.

16. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ako aj v závislom výroku o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/, 2/, 3, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu týchto trov neuplatnili.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).